

N:o 11.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 Mars 1886.

— — — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående afskaffande af åtskilliga löfteseder.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 18.)

Till Konungen.

Uti skrifvelse den 2 Juni 1883 anhöll Riksdagen ej mindre att, då, enligt Riksdagens åsigt, den förändring uti gällande edsformulär borde vidtagas, att, när edlig förpligtelse skulle afgifvas, bekräftelseorden »så sant mig Gud hjelpe till lif och själ» utbyttes mot andra och mera lämpliga, olika för löfteseder och för bekräftelseeder, Eders Kongl. Maj:t behagade dels till Riksdagen aflåta proposition i sådan syftning beträffande edsformulär, hvilka borde beslutas i den ordning, § 87 Regeringsformen bestämde, dels ock i fråga om öfriga genom särskilda författningar stadgade eder, som ansåges böra bibehållas, förordna om ofvan antydda förändring uti edsformuläret, än äfven att en förnyad allmän revision af nu gällande föreskrifter i afseende på eder, åsyftande inskränkning i deras användande, måtte ega rum.

I anledning af denna Riksdagens framställning aflät Eders Kongl. Maj:t till nästlidna års Riksdag en proposition med förslag till lag om förändrade bestämmelser rörande ordalagen vid edgångs fullgörande. Detta förslag, i hvilket skillnad i ordalagen icke gjorts för bekräftelseeder och löfteseder, blef icke af Riksdagen antaget. Derjemte har

Eders Kongl. Maj:t med föranledande af senare delen af Riksdagens ofvanberörda framställning anbefalt Nya Lagberedningen att vid afgifvande af förslag till ny rättegångslag taga i öfvervägande frågan om inskränkning uti de enligt hittills gällande allmänna rättegångsordning föreskrifna eders användande.

Jemte de sistnämnda ederna, finnas emellertid i vår lagstiftning åtskilliga andra slag af eder, i hvilkas användande Riksdagen anser en inskränkning vara både önskelig och möjlig att genomföra. Riksdagen har i detta afseende särskildt fäst sin uppmärksamhet vid de s. k. löftesederna. Då det för människan, i följd af hennes ofullkomlighet, icke lärer vara möjligt att med visshet förutse, huru hon i en framtid kan komma att handla, är det onaturligt och stötande att af henne fordra edlig förpligtelse, att hon skall i framtiden handla på ett visst, på förhand bestämdt sätt. Några af de enligt nu gällande lagbestämmelser föreskrifna löftesederna äro ock af sådant innehåll, att deras bokstafliga uppfyllande torde öfverstiga hvarje människas förmåga, vid hvilket förhållande eden, långt ifrån att innebära en uppmuntran till pligttrogen verksamhet, tvärtom måste verka nedslående och hämmande på den, som aflagt densamma. Riksdagen anser det därför högeligen önskvärdt, att åtgärder för inskränkning i användandet af löfteseder så snart som möjligt vidtagas. Härunder vill Riksdagen dock icke för närvarande innefatta de eder, som i grundlag finnas föreskrifna.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och i anledning af gjord framställning i ämnet får Riksdagen härmed hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke huld- och trohetseder, embetseder, krigsmannaeder eller andra dermed jemförliga eder må kunna afskaffas.

Med undersåtlig vördnad :

Stockholm den 8 Mars 1886.
